

Ministeren
J.nr.

Den 20. november 2006

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 29 ad L 55 - Forslag til lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 29

Ministeren bedes oplyse, om det er korrekt, når Danmarks Naturfredningsforening i deres høringssvar oplyser, at kun 9 pct. af de sårbare naturområder på Fyn ydes særlig beskyttelse med den nye lov?

Svar

Det er korrekt, at kun en mindre del af de § 3 registrerede naturområder vil være omfattet af en særlig beskyttelse efter lovforslagets § 7 (bufferzonebestemmelsen). Amterne har typisk opereret med forskellige beskyttelsesklasser for § 3 områderne, hvor Natura-2000 områderne har haft den største bevågenhed, øvrige kvælstoffølsomme naturtyper har udgjort en mellemkategori, og hvor øvrige § 3 naturtyper typisk ikke har indgået i vurderingen. Det betyder også, at en del af den § 3 natur, der angives på det kort over Fyns amt, som er lagt ved som bilag til Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar, ville blive vurderet på forskellige præmisser afhængig af områdernes status.

I realiteten er det dog meget få sager, der er endt med at blive VVM-vurderet af amterne, da man ofte har "projektilpasset" sig ud af problemerne ved eksempelvis, at landmanden har tilkendegivet at ville ændre udspretningsarealer, så de ikke ligger op ad § 3 området, ved udlæg af arealer med MVJ-støtte eller ved ændrede beregningsforudsætninger. Sådanne projektilpasninger kan i hovedreglen ikke kontrolleres.

Indførelsen af bufferzoner i medfør af lovforslagets § 7 indebærer, at *inden for* Natura 2000-områderne vil den ammoniakfølsomme § 3 natur og *uden for* Natura 2000-områderne vil de § 3-områder, som er højmoser og lobeliesøer, eller som er heder og overdrev større end henholdsvis 10 ha og 2,5 ha, være beskyttet mod yderligere næringsstofpåvirkninger.

Disse områder vil afkaste en bufferzone I og II, som på landsplan vil dække ca. 28 pct. af landbrugsarealet. Øvrige naturområder, som ligger inden for

denne zone, vil indirekte blive beskyttet af kravene om ingen ammoniak-emission eller reduceret ammoniak-emission inden for zonen.

Samlet set vil bufferzonerne, kravet om nedfældning af husdyrgødning i bufferzonerne og siden hen i hele landet samt det generelle krav om ammoniakreduktion, indebære en forbedring af tilstanden for naturen generelt set og dermed også for de § 3-områder, der ikke er omfattet af bufferzonerne.

Hvis der trods denne forbedring skulle være konkrete hensyn at tage, kan kommunen derudover, hvis den finder baggrund for det, lade hensynet til øvrige § 3-naturområder indgå i miljøvurderingen og ved fastsættelsen af vilkår. Det er forventningen, at der på grund af det generelle beskyttelsesniveau i langt hovedparten af tilfældene ikke vil være behov for at stille supplerende vilkår.